

Ollie en de Magische Dromenwolk

Hoog boven de aarde, tussen fonkelende sterren en glinsterende manen, zweefde een bijzondere wolk. Dit was geen gewone wolk, maar een Dromenwolk – een zachte, pluizige plek waar de mooiste dromen geboren werden. En op deze wolk lag Ollie, een kleine babyolifant met glanzende grijze huid en grote flaporen.

Ollie had een speciale gave. Elke keer als hij in slaap viel op zijn dromenwolk, reisde hij naar een andere magische wereld. Soms galoppeerde hij door regenboogvelden, soms zwom hij met glinsterende zeepaardjes, en soms vloog hij zelfs tussen de sterren door op de rug van een grote uil.

Op een nacht, terwijl de hemel twinkelde en de halve maan glimlachend naar beneden keek, voelde Ollie een zacht briesje langs zijn slurfje waaien. "Het is tijd voor een nieuw avontuur!" fluisterde de wind. Ollie geeuwde, krulde zijn kleine pootjes onder zich en sloot zijn oogjes. De wolk begon zachtjes te wiegen, en voor hij het wist, zweefde hij naar een nieuw droomland.

Dit keer landde Ollie op een veld vol glow-in-the-dark bloemen. Elke keer dat hij met zijn slurf een bloem aanraakte, begon die te zingen!

🎵 "Welkom Ollie, welkom vriend,
Hier waar elk bloempje zingt!" 🎵

Ollie giechelde en danste tussen de bloemen door, terwijl de melodieën zich vermengden met de zachte avondbries. Maar toen hoorde hij een klein, verdrietig stemmetje.

"Wie is daar?" vroeg Ollie voorzichtig.

Uit de schaduw van een grote maanbloem kwam een klein konijntje tevoorschijn. Haar vachtje glinsterde als zilver, maar haar oortjes hingen treurig naar beneden.

"Ik ben Luna," fluisterde ze. "Ik ben mijn sprankel kwijt. Vroeger gaf ik licht, net als de sterren, maar nu straal ik niet meer."

Ollie dacht even na en glimlachte toen. "Misschien heb je gewoon een droom nodig!" zei hij opgewekt.

Hij blies een klein briesje uit zijn slurf en vulde de lucht met magische sterretjes. "Spring op mijn rug, dan gaan we op avontuur!"

Luna klom voorzichtig op Ollie's zachte wolk, en samen zweefden ze omhoog, de sterren tegemoet. Ze vlogen langs glinsterende kometen, door melkwitte nevels en over maanrivieren van zilverstof. En hoe verder ze reisden, hoe feller Luna begon te schijnen!

Toen ze terugkeerden naar het bloemenveld, straalde Luna zo helder dat alle bloemetjes begonnen te dansen van vreugde.

"Dankjewel, Ollie! Je hebt me mijn licht teruggegeven!" riep Luna blij.

Ollie geeuwde en krulde zich weer op zijn dromenwolk. "Dat is wat dromen doen," fluisterde hij slaperig. "Ze laten je weer stralen."

De sterren twinkelden goedkeurend terwijl Ollie in slaap viel, klaar voor een nieuw avontuur...

✨ Einde ✨

